

Temat: Bóg obfity w miłosierdzie

a) Cel dydaktyczny: Poglębianie rozumienia istoty miłosierdzia, jako jednej z najważniejszych cech Boga.

b) Cel wychowawczy: Umiejętność uciekania się do Bożego miłosierdzia, umiejętność bycia miłosiernym wobec drugiego człowieka.

Pomoce: karteczki, długopisy, Pismo Święte, youtube, kartki A4, cytaty z dzienniczka (Aneks 1), kartki (Aneks 2 i 3)

Treść

1. Wstęp - Modlitwa na rozpoczęcie spotkania

[Animator rozpoczyna spotkanie od znaku krzyża i modlitwy do Ducha Świętego (znaną formułką lub własnymi słowami).]

Duchu Święty, prosimy Cię, trwaj z nami podczas tego spotkania dodaj nam otwartości oraz odwagi:

Duchu Święty, który oświecasz serca i umysły nasze dodaj nam ochoty i zdolności, aby to spotkanie było dla nas pożytkiem doczesnym i wiecznym. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

[Animator wita wszystkich uczestników spotkania i przechodzi do tematu...]

2. Treść właściwa

I. Widzieć

Na początku chciałbym, abyśmy pooglądali fragment filmu „Cuda Jezusa” ([Cuda Jezusa - YouTube 19:45-22:00](#)).

[Po pooglądaniu fragmentu filmu animator zadaje uczestnikom pytania.]

-Kogo przyniesiono do Jezusa? (sparaliżowanego człowieka)

-W jaki sposób dostali się do domu? (przez dach)

-Co uczynił Pan Jezus? (wybaczył grzechy oraz uzdrowił chorego)

-Dlaczego Pan Jezus odpuścił mu grzechy? (ponieważ jest miłosiernym Bogiem i Ojcem, okazał mu miłosierdzie)

I właśnie miłosierdzie Pana Boga jest tematem naszego dzisiejszego spotkania dlatego teraz chciałbym, abyście zastanowili się, czym jest miłosierdzie? I na karteczkach, które wam rozdaję zapisali lub narysowali swoje odpowiedzi.

[Animator rozdaje wszystkim karteczki i daje czas na przygotowanie pracy. Gdy wszyscy będą już gotowi, animator zbiera wszystkie karteczki, miesza je i losowo rozdaje uczestnikom spotkania. Następnie zadaje pytanie jeszcze raz i prosi o przedstawienie zawartości otrzymanych karteczek.]

-Więc czym dla was jest miłosierdzie? (pomoc, przebaczenie, uprzejmość, miłość, współczucie, troska)

Dziękuję za wasze odpowiedzi.

Dzięki temu mogłem dowiedzieć się jak rozumiecie to zagadnienie. **Podczas tego spotkania chciałbym podjąć większą refleksję dotyczącą pytania: Czym jest Boże miłosierdzie?**

II. Osądzić

Teraz chciałbym, abyśmy odczytali fragment encykliki Jana Pawła II *Dives In misericordia* (Bóg bogaty w miłosierdzie).

[Animator wyznacza osobę do przeczytania fragmentu.]

„Wyraz *hesed* wskazuje na swoistą postawę *dobroci*. Jeśli taka postawa cechuje dwie osoby, wówczas one nie tylko obdarzają się życzliwością, ale są sobie wierne na zasadzie wewnętrznego zobowiązania, a więc także – każda z nich – na zasadzie wierności sobie samej. Kiedy wyrażenie *hesed* Stary Testament odnosi do Boga, bierze zawsze pod uwagę Przymierze, które On zawarł z Izraelem. Przymierze to od strony Boga było darem i łaską dla Izraela” (...).

Przymierze, które Bóg zawarł z Izraelem jest wyrazem Jego miłosierdzia i łaski. To zobowiązanie do trwałej opieki i wierności względem Izraela, co jest kluczowym aspektem Bożego miłosierdzia. Bóg pozostaje wierny swoim obietnicom i okazuje miłosierdzie nawet wobec grzesznego ludu

Teraz podzielę was na 3 grupy. Każdej grupie rozdaję po fragmencie z „Dzienniczka” Świętej siostry Faustyny oraz kartki.

[Animator rozdaje każdej grupie po fragmencie z „Dzienniczka” (gotowe do druku, Aneks 1) oraz kartki A4.]

Teraz, w grupach odczytajcie fragment, który dostaliście i na jego podstawie zapiszcie odpowiedzi na dwa pytania: W czym przejawia się miłosierdzie Boże? Oraz: Co mamy robić, aby go dostąpić?

Fragment 1:

"Nie mogę kochać duszy, którą plami grzech, ale kiedy żałuje, to nie ma granicy dla Mojej hojności, jaką mam ku niej. Miłosierdzie Moje ogarnia ją i usprawiedliwia. Miłosierdziem swoim ścigam grzeszników na wszystkich drogach ich i raduje się serce Moje, gdy oni wracają do Mnie. ... Jeżeli uciekają przed miłosiernym sercem Moim, wpadną w sprawiedliwe ręce Moje. Powiedz grzesznikom, że zawsze czekam na nich, wsłuchuję się w tętno ich serca, kiedy uderzy dla Mnie. Napisz, że przemawiam do nich przez wyrzuty sumienia, przez niepowodzenie i cierpienia, przez burze i pioruny, przemawiam przez głos Kościoła, a jeżeli udaremnię wszystkie łaski Moje, poczynam się gniewać na nich, zostawiając ich samym sobie i daję im czego pragną" (Dz 1728).

Fragment 2:

"Dusze dążące do doskonałości niech szczególnie uwielbiają Moje miłosierdzie, bo hojność łask, które im udzielam, płynie z miłosierdzia Mojego. Pragnę, aby dusze te odznaczały się bezgraniczną ufnością w Moje miłosierdzie. Uświęceniem takich dusz Ja sam się zajmuję, dostarczę im wszystkiego, czegokolwiek potrzeba dla ich świętości. Łaski z Mojego miłosierdzia czerpie się jednym naczyniem, a nim jest - ufność. Im dusza więcej zaufa, tym więcej otrzyma. Wielką Mi są pociechą dusze o bezgranicznej ufności, bo w takie dusze przelewam wszystkie skarby swych łask. Cieszę się, że żądają wiele, bo Moim pragnieniem jest dawać wiele, i to bardzo wiele. Smucę się natomiast, jeżeli dusze żądają mało, zacieśniają swe serca" (Dz 1578).

Fragment 3:

"Córko, kiedy przystępujesz do spowiedzi świętej, do tego źródła miłosierdzia Mojego, zawsze spływa na twoją duszę Moja krew i woda, która wyszła z serca Mojego, i uszlachetnia twą duszę. Za każdym razem, jak się zbliżasz do spowiedzi świętej, zanurzaj się cała w Moim miłosierdziu z wielką ufnością, abym mógł zlać na duszę twoją hojność swej łaski. Kiedy się zbliżasz do spowiedzi, wiedz o tym, że Ja sam w konfesjonale czekam na ciebie, zaślaniam się tylko kapłanem, lecz sam działam w duszy. Tu nędza duszy spotyka się z Bogiem miłosierdzia. Powiedz duszom, że z tego źródła miłosierdzia dusze czerpią łaski jedynie naczyniem ufności. Jeżeli ufność ich będzie wielka, hojności Mojej nie ma granic. Strumienie łaski zalewają dusze pokorne. Pyszni zawsze są w ubóstwie i nędzy, gdyż łaska Moja odwraca się od nich do dusz pokornych" (Dz 1602).

[Gdy wszystkie grupy będą już gotowe, animator zadaje ponownie pytania i prosi grupy, aby przeczytały na głos fragment, który dostały z „Dzienniczka” oraz przedstawiły swoje odpowiedzi na pytania.]

-Więc w czym przejawia się miłosierdzie Boże? (hojność dla duszy, oczekiwanie na grzeszników, uświęcanie dusz, dostarczanie czegokolwiek potrzeba dla ich świętości, strumienie łaski)

-Co mamy robić, aby dostąpić Bożego miłosierdzia? (żałować za grzechy, wsłuchiwać się w wyrzuty sumienia, niepowodzenia i cierpienia, burze i pioruny, głos Kościoła, bo przez to przemawia Bóg, mieć do niego zaufanie, być pokornym)

Dziękuję wam za odpowiedzi. Bóg obdarza nas wielką i prawdziwą miłością. Z życia codziennego wiemy, że prawdziwa miłość to nie są same słowa i obietnice, ale także czyny. Miłosierdzie Boże jest szczególnym przejawem miłości, bo kieruje się w stronę każdego – słabszego, cierpiącego, opuszczonego. Jest to jedna z najważniejszych cech Boga. Jesteśmy grzesznikami i bez przebaczenia nie moglibyśmy osiągnąć Królestwa Bożego, Mimo naszych wad oraz grzechów Bóg i tak wylewa na nas swoją miłość i hojność. Największym przejawem oraz dowodem tego, że Bóg jest bogaty w miłosierdzie jest Jezus Chrystus, który wziął na swoje barki grzechy wszystkich ludzi, umarł za nas na krzyżu i zmartwychwstał. Dzięki fragmentom z „Dzienniczka” możemy czerpać dużo wiedzy o Bożym miłosierdziu. Teraz chciałbym rozważyć fragment z Pisma Świętego, który mówi o miłosierdziu.

Posłuchajmy przypowieści o miłosiernym Ojcu.

Łk 15, 11-24: Powiedział też: «Pewien człowiek miał dwóch synów. Młodszy z nich rzekł do ojca: "Ojcie, daj mi część majątku, która na mnie przypada". Podzielił więc majątek między nich. Niedługo potem młodszy syn, zabrawszy wszystko, odjechał w dalekie strony i tam roztrwonil swój majątek, żyjąc rozrzutnie. A gdy wszystko wydał, nastał ciężki głód w owej krainie i on sam zaczął cierpieć niedostatek. Poszedł i przysłał do jednego z obywateli owej krainy, a ten posłał go na swoje pola żeby pasł świnię. Pragnął on napelnić swój żołądek strąkami, którymi żywiły się świnię, lecz nikt mu ich nie dawał. Wtedy zastanowił się i rzekł: Iluż to najemników mego ojca ma pod dostatkiem chleba, a ja tu z głodu ginę. Zabiorę się i pójdę do mego ojca, i powiem mu: Ojcie, zgrzeszyłem przeciw Bogu i względem ciebie; już nie jestem godzien nazywać się twoim synem: uczyni mnie choćby jednym z najemników. Wybrał się więc i poszedł do swojego ojca. A gdy był jeszcze daleko, ujrzał go jego ojciec i wzruszył się głęboko; wybiegł naprzeciw niego, rzucił mu się na szyję i ucałował go. A syn rzekł do niego: "Ojcie, zgrzeszyłem przeciw Bogu i względem ciebie, już nie jestem godzien nazywać się twoim synem". Lecz ojciec rzekł do swoich sług: "Przynieście szybko najlepszą szatę i ubierzcie go; dajcie mu też pierścień na rękę i sandały na nogi! Przyprawdźcie utuczone cielę i zabijcie: będziemy ucztować i bawić się, ponieważ ten mój syn był umarły, a znów ożył; zaginął, a odnalazł się". I zaczęli się bawić.

[Po przeczytaniu animator zwraca się do uczestników zadając pytania.]

-O kim opowiada przypowieść? *(o synu marnotrawnym i miłosiernym ojcu)*

-Jak zachowuje się młodszy syn i co się z nim dzieje? *(wziął od ojca swoją część majątku, wyjechał i ją roztrwonil)*

-Czy po odebraniu swojej części majątku syn zachowuje się dobrze czy nagannie? *(nagannie)*

-Dlaczego nagannie? *(ponieważ roztrwonil wszystko)*

-Czy syn żałuje? *(tak)*

-Jak zachowuje się ojciec po powrocie syna? *(bardzo się cieszy, ubiera go, daje pierścień, sandały, rozpoczyna ucztę, zabawę)*

-Więc co to znaczy być miłosiernym na przykładzie miłosiernego Ojca? *(być miłosiernym to przebaczać bliźnim, tak jak przebacza nam Pan Bóg, gdy żalujemy i wracamy do niego)*

1

[Po odpowiedziach na pytanie animator mówi:]

Miłosierny ojciec jest doskonałym odzwierciedleniem Boga. Nawet jeśli wkroczymy na złą ścieżkę w życiu, pogubimy się, czy odejdziemy od Pana Boga to i tak on zawsze na nas czeka, mimo naszych grzechów i upadków. Nieważne jak bardzo złe rzeczy będziemy robić to i tak znajdziemy miejsce u jego boku. Tak jak ojciec miłosierny, Bóg zawsze czeka na nas z otwartymi ramionami. Doświadczając miłosierdzia rodzi się u nas chęć bycia miłosiernym wobec innych, powinniśmy brać przykład z Boga. Dlatego Kościół wskazuje na konkretne czyny, nazywane uczynkami miłosierdzia względem duszy i ciała. Teraz je sobie przypomnimy.

Teraz podzielę was na dwie grupy, każdej grupie dam kartkę. Na jednej z nich jest napisane „uczynki miłosierdzia co do duszy”, a na drugiej „uczynki miłosierdzia co do ciała”. Obie grupy będą zapisywać po jednym uczynku i dawać kartkę drugiej grupie do momentu aż nie zapiszecie wszystkich, chyba że czegoś nie będziecie wiedzieć to pomogę wam uzupełnić.

[Animator daje każdej grupie kartkę (gotowe do druku w Aneks 2 i 3). Po wyznaczonym czasie grupy czytają uczynki zapisane na obu kartkach i ewentualnie uzupełniają. Animator nawiązuje dyskusję o

wypełnianiu uczynków w prawdziwym życiu.]

[Uczynki miłosierdzia co do duszy: Grzeszących upominać; Nieumiejących pouczać; Wątpiącym dobrze radzić; Strapionych pocieszać; Krzywdy cierpliwie znosić; Urazy chętnie darować; Modlić się za żywych i umarłych.]

Uczynki miłosierdzia co do ciała: Głodnych nakarmić; Spragnionych napoić; Nagich przyodziać; Podróżnych w dom przyjąć; Więźniów pocieszać; Chorych nawiedzać; Umarłych pogrzebać.]

Każdy z tych uczynków jest ważny. Według Katechizmu Kościoła Katolickiego **uczynkami miłosierdzia są dzieła miłości, przez które przychodzimy z pomocą naszemu bliźniemu w potrzebach jego ciała i duszy (KKK 2447).**

[Podsumowanie, opowiadając] W Liście do Efezjan napisane jest: **Ef 2,4-5 A Bóg, będąc bogaty w miłosierdzie, przez wielką swą miłość, jaką nas umiłował, i to nas, umarłych na skutek występków, razem z Chrystusem przywrócił do życia. Łaską bowiem jesteście zbawieni.** Ten fragment jasno nam mówi o tym, że Bóg jest bogaty w miłosierdzie i że zbawia nas dzięki swojej łasce. My także jesteśmy wezwani do miłosierdzia między innymi w Ewangelii świętego Łukasza: **Lk 6, 36 Bądźcie miłosierni, jak Ojciec wasz jest miłosierny.** Bóg zachęca nas do miłości na wzór tego, jak on nas umiłował. Miłość jest ponad wszystko. Dzięki postępowaniu zgodnie z uczynkami miłosierdzia co do duszy i ciała, możemy ukazać naszą miłość. Kolejny znany fragmentem z Pisma Świętego, mówiący nam o miłosierdziu znajduje się w Ewangelii świętego Mateusza: **Mt 5,7 Błogosławieni miłosierni, albowiem oni miłosierdzia dostąpią.** Więc mam nadzieję, że dzisiaj zobaczyliście, że postępując miłosiernie, tak jak nasz Ojciec, również dostąpimy miłosierdzia.

III. Działać.

Teraz chciałbym was zapytać:

-Jak możemy wypełniać uczynki miłosierdzia co do duszy i uczynki miłosierdzia co do ciała w dzisiejszych czasach? (np. upominać palące lub pijące osoby w młodym wieku, pomagać ludziom w życiu wiarą, pomagać ludziom z ich problemami, pocieszać ich, dokładać się do zbiorów żywności, oddawać niepotrzebne ciuchy i inne rzeczy np. na Caritas)

Bardzo ważnym jest to, abyśmy sami potrafili uciekać się do Bożego miłosierdzia. Kiedy zgrzeszymy, powinniśmy żałować i pokładać ufność w Boże przebaczenie. W pierwszą niedzielę po Wielkanocy, jest obchodzona Niedziela Miłosierdzia Bożego. Jest to czas, w którym szczególnie powinniśmy zawierzać się Bożemu miłosierdziu. Jeśli chodzi o uciekanie się do Bożego miłosierdzia to szczególnie ważną modlitwą jest koronka do miłosierdzia Bożego, a także spowiedź. W codziennym życiu powinniśmy zwracać szczególną uwagę na wypełnianie uczynków miłosierdzia co do duszy i ciała.

[Animator rozdaje kartki uczestnikom] Proszę, abyście na kartkach zapisali, jak Pan Bóg zadziałał w waszych sercach podczas tego spotkania oraz krótki psalm rozpoczynający się od słów: „Miłosierdzie Twoje na wieki wysławiać będę, bo...”.

[Po wyznaczonym czasie animator mówi, że uczestnicy mogą odczytać to, co napisali, chyba że jest to dla nich zbyt osobiste.]

2. Hasło spotkania

„Bądźcie miłosierni, jak Ojciec wasz jest miłosierny”

3. Piosenka spotkania

Błogosławieni miłosierni

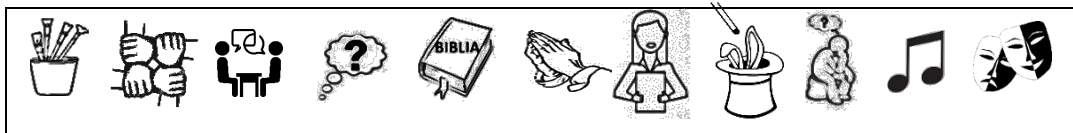
4. Zadanie apostołskie

Codziennie przez następny tydzień odmawiać koronkę do Bożego miłosierdzia

5. Modlitwa na zakończenie

Boże, pozwól wszystkim ludziom doświadczyć twojego miłosierdzia. Pochyl się nad nami grzesznikami i ulecz naszą słabość. Pomagaj nam w byciu miłosiernym wobec drugiego człowieka. Ojcze Przedwieczny, miej miłosierdzie dla nas i całego świata!

Fragment 1:

"Nie mogę kochać duszy, którą plami grzech, ale kiedy żałuje, to nie ma granicy dla Mojej hojności, jaką mam ku niej. Miłosierdzie Moje ogarnia ją i usprawiedliwia. Miłosierdziem swoim ścigam grzeszników na wszystkich drogach ich i raduje się serce Moje, gdy oni wracają do Mnie. ... Jeżeli uciekają przed miłosiernym sercem Moim, wpadną w sprawiedliwe ręce Moje. Powiedz grzesznikom, że zawsze czekam na nich, wsłuchuję się w tętno ich serca, kiedy uderzy dla Mnie. Napisz, że przemawiam do nich przez wyrzuty sumienia, przez niepowodzenie i cierpienia, przez burze i pioruny, przemawiam przez głos Kościoła, a jeżeli udaremnią wszystkie łaski Moje, poczynam się gniewać na nich, zostawiając ich samym sobie i daję im czego pragną" (Dz 1728).

Fragment 2:

"Dusze dążące do doskonałości niech szczególnie uwielbiają Moje miłosierdzie, bo hojność łask, które im udzielam, płynie z miłosierdzia Mojego. Pragnę, aby dusze te odznaczały się bezgraniczną ufnością w Moje miłosierdzie. Uświęceniem takich dusz Ja sam się zajmuję, dostarczę im wszystkiego, czegokolwiek potrzeba dla ich świętości. Łaski z Mojego miłosierdzia czerpie się jednym naczyniem, a nim jest - ufność. Im dusza więcej zaufa, tym więcej otrzyma. Wielką Mi są pociechą dusze o bezgranicznej ufności, bo w takie dusze przelewam wszystkie skarby swych łask. Cieszę się, że żądają wiele, bo Moim pragnieniem jest dawać wiele, i to bardzo wiele. Smucę się natomiast, jeżeli dusze żądają mało, zacieśniają swe serca" (Dz 1578).

Fragment 3:

"Córko, kiedy przystępujesz do spowiedzi świętej, do tego źródła miłosierdzia Mojego, zawsze spływa na twoją duszę Moja krew i woda, która wyszła z serca Mojego, i uszlachetnia twą duszę. Za każdym razem, jak się zbliżasz do spowiedzi świętej, zanurzaj się cała w Moim miłosierdziu z wielką ufnością, abym mógł zlać na duszę twoją hojność swej łaski. Kiedy się zbliżasz do spowiedzi, wiedz o tym, że Ja sam w konfesjonale czekam na ciebie, zasłaniam się tylko kapłanem, lecz sam działam w duszy. Tu nędza duszy spotyka się z Bogiem miłosierdzia. Powiedz duszom, że z tego źródła miłosierdzia dusze czerpią łaski jedynie naczyniem ufności. Jeżeli ufność ich będzie wielka, hojności Mojej nie ma granic. Strumienie łaski zalewają dusze pokorne. Pyszni zawsze są w ubóstwie i nędzy, gdyż łaska Moja odwraca się od nich do dusz pokornych" (Dz 1602).

Uczynki miłosierdzia co do duszy:

Uczynki miłosierdzia co do ciała: